Ves Jacobs (78): ‘Ik blijf spelen, maar dan heb je het wel over pingpongen’

WEDSTRIJDEN

Ves Jacobs speelt al 62 jaar lang competitiewedstrijden tafeltennis.
©
Mara van den Oetelaar

Jos Bouten

Tafeltennisser Ves Jacobs (78) uit Panningen had dolgraag in competitieverband gespeeld tot zijn tachtigste. Noodgedwongen speelde hij maandagavond na 62 jaar zijn laatste competitiewedstrijd bij TTV Fortus.

Panningen - Ves Jacobs was 10 jaar toen hij voor de eerste keer een tafeltennisbatje in zijn handen had. Niet zo’n geavanceerd exemplaar als de tafeltennissers nu hebben. „De eerste jaren speelden we met een houten plankje,

zonder rubber", zegt de 78-jarige Jacobs. Dat ontbreken van het rubber weerhield de Panningenaar er niet van om op behoorlijk niveau te tafeltennissen. „Ik vond mezelf op landelijk niveau een redelijk goede speler, was echter nooit topper. Natuurlijk heb ik altijd willen winnen, maar wel op een sportieve manier. Ik heb er nooit mee gezeten als ik verloor van een tegenstander van hetzelfde sportieve kaliber."

Last
Jacobs, die in juni 79 wordt, speelde maandagavond na 62 jaar zijn laatste wedstrijd op competitieniveau als tafeltennisser. De afgelopen jaren speelde hij in de zogeheten 'doordeweekse competitie' in de tafeltenniszaal in Panningen. Hij had graag tot z'n tachtigste verjaardag in competitieverband gespeeld. Echter, de geest wil nog wel, het lichaam niet meer. „Spelen lukt nog wel. Alleen heb ik na een wedstrijd drie, vier dagen lang last van de armen, benen en rug. Ik had zo graag doorgespeeld, maar wat is de meerwaarde daarvan als je dagenlang last hebt?"

De eerste jaren speelden we met een houten plankje, zonder rubber.
Ves Jacobs

Goede rekenaars zullen enkele jaren missen in zijn tafeltennis-cv. Klopt, want Jacobs is er een paar jaar tussenuit geweest om te voetballen bij SV Panningen. De keeper speelde honderd wedstrijden op het legendarische sportpark De Dèl. Directe aanleiding om op z'n 28ste te stoppen met tafeltennissen en te kiezen voor voetbal was de komst van kindjes. „Als je tafeltennist en voetbalt, ben je nooit meer thuis. Bovendien, tafeltennissen kun je nog je hele leven, voetballen niet."

Spelen lukt nog wel. Alleen heb ik na een wedstrijd drie, vier dagen lang last van de armen, benen en rug.
Ves Jacobs
De praktijk heeft dat uitgewezen, op z'n 35ste keerde Jacobs terug in de tafeltennishal om op zo hoog mogelijk niveau te spelen. Dat ging niet vanzelf, legt Jacobs uit. Zo waren de houten batjes inmiddels met rubber bekleed, zelfs aan twee kanten met verschillende soorten. „Ik moest wel een paar maanden flink trainen om terug te komen op mijn oude niveau. Als je continu traint, word je vanzelf veel beter."

Pingpongen
Wie Ves Jacobs een beetje kent, weet dat die nooit en te nimmer op zijn lauweren gaat rusten. „Tafeltennissen is

goed voor de hersens, daarom blijf ik op woensdagavond spelen.” Van zijn niet te stuiten drang om te blijven bewegen, wil hij andere ouderen mee laten profiteren. Jacobs hoopt pakweg tien mensen bij elkaar te krijgen die onder zijn begeleiding op vrijdagmorgen een balletje willen slaan. „Dan praat je niet meer over tafeltennissen maar over pingpongen.”